

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಮನೋಹರ ರುದ್ರನಾಗನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನಿಂದಲೇ ಮಾಟ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂದಿರುವ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಂದಲೇ ಸಾವಾಗುವ ಗತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರುದ್ರನಾಗ ಮನೋಹರನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮನೋಹರನ ಮಗಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಯೇ ಕೈಕರಣದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುತ್ತಾನೆ ಮನೋಹರ. ಅರುಂಧತಿಯ ಹೆತ್ತಾಗ ಮಗುವನ್ನು ತೋಳನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಮದಂತ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮಗುವೇ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಮನೋಹರನ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾವ್ಯ ಮದಂತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಾಳೆ. ಆತ ರುದ್ರನಾಗ ಮಾವನ ಶಿಷ್ಯನಂತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರುಂಧತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯತಮ ಸುರೇಂದ್ರನ ಫೋನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಗುಟ್ಟಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದ ಇವರಿಬ್ಬರು ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಬಂದು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಸುರೇಂದ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮನೋಹರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದಮೇಲೆ ರುದ್ರನಾಗ ಹಿಡಿಮಣ್ಣು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳಿ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮನೋಹರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಚಂಡವ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಮನೋಹರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಎರಡು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಳೆ ಜೋರಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನೋಹರನ ಹೆಣ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅರುಂಧತಿ ತತ್ತರಿಸಿಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಕಾವ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರ ಇಬ್ಬರೂ ಕೊನೆಗೆ ತಾಯಿಯ ತವರುಮನೆ ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಕಾವ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಸೋಲಿಗಪುರದ ರುದ್ರನಾಗ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅರುಂಧತಿಯನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಶಾಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸುಸ್ತು, ಸಂಕಟ, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಬೆವರುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದರು. ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ನಡುವೆ ಗಂಡ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಸರಸ... ಶೃಂಗಾರ.

ಅವಳೆಕೋ ಉದ್ದೇಶಕಳಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಗಂಡನ ಎದೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ 'ನಾನು ಚೆಲುವೆಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜೋಡಿ ನಾನಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ದೇಹದ ಅಂಗುಲ, ಅಂಗುಲವನ್ನೂ ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀಯೆ... ಕಾಮಿಸುತ್ತೀಯೆ...'

ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳ ಬಾಯನ್ನು ಅದುಮುತ್ತಾ 'ನೀನು ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಇನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ಸಹ ಹೇಳಬಾರದು. ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಲ್ಲ. ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಿ ನನ್ನ ಮೂಡ್ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡ. ಕಾಡಿನ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು...'

ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ... ಅವಳಿಂದ ಸಹಿಸಲು ಆಗಲೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎದೆಯ ಗೂಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯಾರೋ ಬಲವಾಗಿ ಅಲುಗಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ದಬ್ಬಳದಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಯಿತು. ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಕಾವ್ಯ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದ್ವನಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ದೂರ ಸರಿದ ಸುರೇಂದ್ರ.

ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಎದೆ... ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸುರೇಂದ್ರ ಗಾಬರಿಯಾದ. ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು 'ಕಾವ್ಯ... ಏನಾಯಿತು? ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ'.

ಇಲ್ಲ ಉತ್ತರಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಧ್ವನಿ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಗರೆಗಿರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಯಮಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಛಾಯೆ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕಂಬನಿ ಜಾರುತ್ತಿದೆ. ಸುರೇಂದ್ರ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅವಳು ಎರಡು ಸಲ ರಕ್ತವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಸುರೇಂದ್ರ ಹೌಹಾರಿದ. 'ಮೈಗಾಡ್...' ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದ. ಸುರೇಂದ್ರ ಈಗ ಕಾರನ್ನು ರಿವರ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊರಿನ ಕಡೆ ಓಡಿಸಿದ. ಅವಳು ವಿಪರೀತ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಸುರೇಂದ್ರ 'ಸ್ವಲ್ಪ... ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಿಸಿಕೋ, ಬೇಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.' ಆದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಕಾರು ಕೈಕೊಡುವುದು ಜಾಸ್ತಿ. ಬಾನೆಟ್ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುರೇಂದ್ರ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಾರು ಸರಿಹೋಗಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಹಿಡಿಯಿತು. ಈಗ ಕಾರು ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ರಕ್ತವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅದು ನೆನಪಾಯಿತು.

ಆ ಘಟನೆ! ಅದೇ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದೇ? ಏನೋ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸುರೇಂದ್ರ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳ ಮುಖ, ಕತ್ತನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಸಂಕೈಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಾರು ಊರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಸೋಲಿಗಪುರ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಸುಧಾರಿಸಿತ್ತು. ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ. ಇಡೀ ಊರು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂಗಡಿ, ಹೋಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಮಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಊರು ಅಪರಿಚಿತ. ನಿರ್ಜನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹುಡುಕಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನರಳುವಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಗೊರಗೊರ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಗಂಟಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ.

***

ಸುರೇಂದ್ರನ ಚಡಪಡಿಕೆ

ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ತನಕ ಅರುಂಧತಿ-ಮದಂತ ರುದ್ರನಾಗನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕಾದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ರುದ್ರನಾಗ ಇವರನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಕಂಡು ಮರೆಯಾಗಿ ಮರದ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ. ತಂಗಿಗೆ ತಾನು ಈಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಡ್ಡ,